

Modeling the Relationship Between Childhood Trauma and Personality Organization and Defense Styles in Individuals with a History of Marital Infidelity Mediated by Strength Ego and Mentalization Capacity

Marzieh Olamaei Koopaei¹, Hosein Eskandari², Ahmad Borjali³, Faramarz Sohrabi⁴

1. Ph.D Candidate in Psychology, Department Of Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Allameh Tabatabaie University, Tehran, Iran. E-mail: molamaie6@gmail.com
2. Professor, Department Of Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Allameh Tabatabaie University, Tehran, Iran. E-mail: sknd@atu.ac.ir
3. Professor, Department Of Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Allameh Tabatabaie University, Tehran, Iran. E-mail: borjali@atu.ac.ir
4. Professor, Department Of Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Allameh Tabatabaie University, Tehran, Iran. E-mail: sohrabi@atu.ac.ir

ARTICLE INFO

Article type:
Research Article

Article history:
Received 24 June 2024
Received in revised form 20 August 2024
Accepted 12 September 2024
Published Online 22 September 2024

Keywords:
marital infidelity,
childhood trauma,
personality organization,
ego strength,
mentalization capacity.

ABSTRACT

Background: Marital infidelity has numerous psychological and social causes. Childhood trauma and its impact on personality formation and psychological processes is a major factor in the occurrence of such phenomena, which has not been addressed in previous research.

Aims: This study aimed to determine the fit of the model of the relationship between childhood trauma, personality organization, and defense styles in individuals with a history of marital infidelity, mediated by ego strength and mentalization capacity.

Methods: This study was a descriptive correlational study of the structural equation modeling type. The statistical population of this study included all individuals with a history of marital infidelity who visited Ofogh-e-Salamat Clinics, Avay-e-Baran Clinic, Dr. Farahbakhsh Clinic, and the counseling unit of Razi Psychiatric Hospital in Tehran during the first half of 2023. 250 individuals (125 women and 125 men) from the clients of these centers were selected using purposive sampling and completed the research questionnaires. The research tools included a demographic questionnaire, the Kernberg Personality Organization Scale (Lenzenweger et al., 2001), the Andrews and Colleagues Defensive Styles Questionnaire (1993), the Bernstein and Colleagues Childhood Trauma Questionnaire (2003), the Psychological Inventory of Ego Strength (PIES; Markstrom et al., 1997), and the Mentalization Scale (Dimitrovich et al., 2017). Data analysis was performed using the structural equation modeling statistical method and with the help of Amos-24 and Spss-24 software.

Results: Childhood trauma had a positive and significant correlation with personality organization and defense styles ($P < 0.01$). Ego strength mediated the relationship between childhood trauma and personality organization and defense styles ($P < 0.05$). Mentalization capacity mediates the relationship between childhood trauma and personality organization ($P < 0.05$) but did not mediate the relationship between childhood trauma and defense styles ($P > 0.05$).

Conclusion: Psychological support for traumatized children should be provided based on the results of psychological screenings to reduce future psychological problems. Pre-marital counselors should consider analytical dimensions of personality more thoroughly and avoid superficial assessments of individuals' personalities.

Citation: Olamaei Koopaei, M., Eskandari, H., Borjali, A., & Sohrabi, F. (2024). Modeling the relationship between childhood trauma and personality organization and defense styles in individuals with a history of marital infidelity mediated by strength ego and mentalization capacity. *Journal of Psychological Science*, 23(139), 281-298. [10.61186/jps.23.139.17](https://doi.org/10.61186/jps.23.139.17)

Journal of Psychological Science, Vol. 23, No. 139, 2024

© The Author(s). DOI: [10.61186/jps.23.139.17](https://doi.org/10.61186/jps.23.139.17)

✉ **Corresponding Author:** Marzieh Olamaei Koopaei, Ph.D Candidate in Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Allameh Tabatabaie University, Tehran, Iran.

E-mail: Molamaie6@gmail.com, Tel: (+98)9359718479

Extended Abstract

Introduction

Marital infidelity, defined as engaging in a relationship with someone other than one's spouse, encompasses various forms including sexual, physical, and emotional infidelity (Sheeran et al., 2018). This research aims to explore the issue of marital infidelity from a psychoanalytic approach with a deeper view. For this purpose, initially, the study examines the relationship between childhood trauma, personality organization, and defense styles in individuals with a history of marital infidelity. The concept of personality organization, or personality structure, refers to the intrapsychic configuration that represents an individual's functioning in interpersonal relationships (Kernberg, 1984). Each individual's personality organization is a strong predictor of their performance in other areas. Moreover, without identifying the dominant defense styles of individuals, any effort to formulate a clinical assessment and determine psychological status is inadequate (Malone et al., 2013). Thus, personality organization and defense mechanisms are variables that may play a role in marital infidelity.

In previous research has not been paid significant attention to the role childhood trauma in individuals' tendency for infidelity. Another important issue that research has not yet addressed is whether all individuals respond similarly to childhood trauma. Psychoanalysts believe that an individual's personality and defense mechanisms are rooted in their early childhood relationships; however, this relationship is not linear, and many factors can influence it. Based on theoretical and empirical evidence, two variables, ego strength and mentalization capacity, are examined in this study. Therefore, the objective of this research is to investigate the mediating role of ego strength and mentalization capacity in the relationship between childhood trauma, personality organization, and defense mechanisms in individuals with a history of marital infidelity.

Method

This research is a descriptive correlational study utilizing structural equation modeling (SEM). The statistical population comprised all individuals with a history of marital infidelity who visited Ofogh-e-Salamat Clinics, Avay-e-Baran Clinic, Dr. Farahbakhsh Clinic, and the counseling unit of Razi Psychiatric Hospital in Tehran during the first half of 2023. In structural equation modeling, the minimum sample size is determined based on latent variables rather than observable variables. Bentler and Chou (1988) suggest that researchers can reduce the sample size to 5 cases per parameter in SEM analyses (as cited in Hooman, 2005). However, most experts recommend a more conservative approach of 10 cases per parameter. The number of parameters of this study was 22, based on which the sample size is 220 individuals. To ensure robustness, a sample size of 250 individuals (125 women and 125 men) was selected through purposive sampling, focusing on those who had experienced marital infidelity. Inclusion criteria were a minimum of 2 years of marital life, a history of marital infidelity, an age range of 25 to 45 years, and at least middle school education. Exclusion criteria included individuals unable to focus and respond to the research questions, those in acute phases of psychiatric disorders, and individuals who had undergone psychotherapy in the past 6 months. After the researcher explained the study's objectives and ethical guidelines, participants completed the research questionnaires, which included the Andrews Defense Style Questionnaire (1993), the Bernstein Childhood Trauma Questionnaire (2003), the Psychological Inventory of Ego Strength (PIES; Markstrom et al., 1997), and the Mentalization Scale (Dimitrovich et al., 2017). Data analysis was conducted using Amos 24 and Spss 24 software through structural equation modeling.

Results

The results indicated that most individuals with a history of marital infidelity were aged between 31 and 35 years (33.2%) and had a high school diploma (36.8%). Data analysis was conducted using structural equation modeling (SEM). Prior to the SEM analysis, the assumptions of structural equation

analysis including normal distribution, independence of errors, and multicollinearity were checked. To test the normality of the research variables, the Kolmogorov-Smirnov test was used. The results confirmed the normality assumption with a significance level greater than 0.05 for the studied variables ($p > 0.05$). The linearity of the relationships between variables was assessed using scatter plots, which showed a linear trend. Outlier detection was performed using the boxplot method, and no outliers were found; all data points were within the acceptable

range. Independence of errors was evaluated using the Durbin-Watson test, which indicated no autocorrelation between the errors (Durbin-Watson = 2.20, acceptable range: 1.5 to 2.5). Multicollinearity among predictor variables was checked using the Variance Inflation Factor (VIF) and tolerance. The results showed no multicollinearity (with VIF values less than 5 and tolerance values above 0.1). Descriptive statistics of the research variables are presented in Table 1.

Table 1. Descriptive findings of research subscales

Scale	Subscale	Mean	Standard Deviation	Skewness	Kurtosis
Childhood Trauma	Emotional abuse	15.31	1.96	-1.13	0.48
	Physical abuse	13.09	2.36	-0.32	-0.88
	Sexual abuse	12.70	2.25	-0.68	-0.46
	Emotional neglect	14.18	2.23	-0.35	-0.74
	Physical neglect	13.54	2.66	-0.03	-1.18
Personality Organization	Reality testing	55.31	7.20	-0.59	1.40
	Identity confusion	57.84	8.67	-0.38	1.38
	Primitive defenses	49.39	8.64	-0.59	0.00
	Developed	37.37	9.58	0.01	-0.45
Defense Styles	Neurotic	40.70	8.06	-0.75	0.01
	Undeveloped	94.51	11.67	-0.07	-0.35
	Hope	19.95	5.77	0.61	-0.39
Ego Strength	Desire	19.73	5.21	0.66	0.10
	Goal	22.37	5.02	0.26	-0.40
	Competence	23.98	4.00	0.57	-0.30
	Loyalty	22.98	6.31	0.26	-0.74
	Love	19.74	4.99	0.38	-0.43
	Care	23.11	5.00	0.36	-0.46
	Wisdom	21.34	4.90	0.65	-0.36
Mentalization Capacity	Other-oriented	27.39	7.04	1.16	0.97
	Self-oriented	28.09	6.42	1.06	1.00
	Motivation for mentalization	28.97	7.05	0.89	0.40

The results of table indicates that among the dimensions of childhood trauma, the highest mean score pertains to emotional abuse. To test the relationships between the research variables, structural equation modeling (SEM) was utilized. In

the first stage, the overall model fit was assessed, followed by the analysis of standardized regression weights of the measurement models and the coefficients related to the relationships.

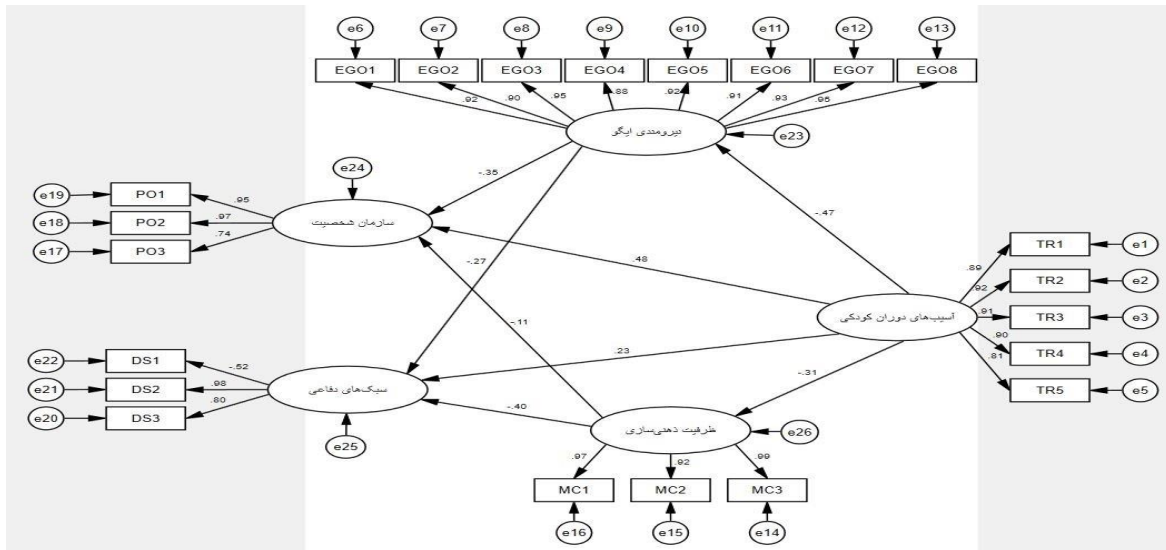

Figure 1. Model In Standardized Coefficients Mode

Table 2. Fit Indices for the Developed Model

Index Name	Fit Index	
	Value	Acceptable Threshold
$\frac{\chi^2}{df}$	3.78	Less than 3
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)	0.12	Less than 0.1
Comparative Fit Index (CFI)	0.88	More than 0.9
Normed Fit Index	0.87	More than 0.9
Goodness of Fit Index	0.90	More than 0.9
Adjusted Goodness of Fit Index	0.88	More than 0.9

The fit indices shown in Table 2 indicate a good fit of the model. Subsequently, all effects related to both direct and indirect paths in the structural equation

model were examined, and the results are presented in Table 3.

Table 3. Direct and Indirect Coefficients of the Explanation Model of Personality Organization and Defense Mechanisms

Predictor Variable	Criterion Variable	Type of Effect	Standardized β	Significance Statistic	sig
Childhood Trauma	Personality organization	Direct	0.48	6.48	0.001
Childhood Trauma	Defense styles	Direct	0.23	3.04	0.002
Childhood Trauma	Personality organization	Indirect (Ego Strength)	0.16	2.40	0.017
Childhood Trauma	Defense styles	Indirect (Ego Strength)	0.13	2.01	0.041
Childhood Trauma	Personality organization	Indirect (Mentalization Capacity)	0.13	1.99	0.045
Childhood Trauma	Defense styles	Indirect (Mentalization Capacity)	0.03	0.73	0.438

The analysis of the relationships between variables through path coefficients in Table 3 shows that the direct effect of childhood traumas on personality organization ($\beta = 0.48, p < 0.01$) and defense styles ($\beta = 0.23, p < 0.01$) is positive and significant. To examine the mediating role of ego strength in the relationship between childhood traumas and personality organization and defense styles, the Sobel test was employed. The results of the Sobel test indicate that ego strength plays a significant

mediating role between childhood traumas and personality organization ($Z = 2.40, p < 0.05$) as well as defense styles ($Z = 2.12, p < 0.05$). Mentalization capacity also has a significant mediating role between childhood traumas and personality organization ($Z = 1.99, p < 0.05$), but it does not significantly mediate the relationship between childhood traumas and defense styles ($Z = 0.73, p > 0.05$).

Conclusion

The analysis of data indicates that childhood traumas have a direct impact on personality organization and defense styles among individuals with a history of marital infidelity. Furthermore, the study found that ego strength mediates the relationship between childhood traumas and both personality organization and defense styles among individuals with a history of marital infidelity. When an individual's ego is weak, in the face of pressure,

they are likely to regress and use primitive defense mechanisms, which hinder their ability to perceive reality accurately. Consequently, their reality testing is compromised, and their identity coherence is undermined, potentially placing them in a borderline personality organization.

Another finding was that mentalization capacity indirectly mediates the relationship between childhood traumas and personality organization among individuals with a history of marital infidelity, but it does not mediate the relationship between childhood traumas and defense styles. This finding contradicts theoretical background of the research. It seems that the research tools can play a role in the formation of this result. The severity of the trauma may also play a significant role in these outcomes.

A limitation of this study was that while the personality questionnaire identified individuals' psychological organization levels, the specific type of personality organization was not specified. Therefore, future research should focus on examining the types of personality organization and their association with the occurrence of infidelity. Based on the results of this study and the analytical role of personality dimensions in marital infidelity, it is recommended that counselors, prior to marriage, pay heightened attention to these dimensions and refrain from superficial assessments of individuals' personalities.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines: This article is derived from the first author's doctoral dissertation in Psychology at the Faculty of Psychology and Educational Sciences, Allameh Tabataba'i University. To adhere to ethical principles in this research, efforts were made to collect information only after obtaining the consent of the participants. Additionally, participants were assured of the confidentiality of their personal

information and that the results would be presented without including names or identifying details.

Funding: This study was conducted as a Ph.D thesis with no financial support.

Authors' contribution: The first author of this article as the main researcher, the second and third authors as supervisors, and the fourth author as an advisor were involved in this research.

Conflict of interest: the authors declare no conflict of interest for this study.

Acknowledgments: We would like to express our gratitude to all the trainers participating in this study who helped us in the implementation of this research

مدل یابی رابطه آسیب‌های دوران کودکی با سازمان شخصیت و سبک‌های دفاعی در افراد با سابقه خیانت زناشویی با میانجی‌گری نیرومندی ایگو و ظرفیت ذهنی‌سازی

مرضیه علمایی کوپایی^۱، حسین اسکندری^۲، احمد برجعلی^۳، فرامرز سهرابی^۴

۱. دانشجوی دکتری، گروه روان‌شناسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: molamaie6@gmail.com

۲. استاد گروه روان‌شناسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: sknd@atu.ac.ir

۳. استاد گروه روان‌شناسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: borjali@atu.ac.ir

۴. استاد گروه روان‌شناسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: sohrabi@atu.ac.ir

چکیده

مشخصات مقاله

زمینه: خیانت زناشویی دلایل روان‌شناختی و اجتماعی زیادی دارد. آسیب دوران کودکی و تأثیری که این شرایط بر شکل‌گیری شخصیت و فرآیندهای روانی دارد عامل عمده‌ای در بروز چنین پدیده‌ای است که در پژوهش‌های پیشین بدان پرداخته نشده است.

هدف: پژوهش حاضر با هدف تعیین برازش مدل رابطه آسیب‌های دوران کودکی با سازمان شخصیت و سبک‌های دفاعی در افراد با سابقه خیانت زناشویی با میانجی‌گری نیرومندی ایگو و ظرفیت ذهنی‌سازی انجام شد.

روش: این پژوهش در زمره مطالعات توصیفی همبستگی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری این پژوهش تمامی افراد با سابقه خیانت زناشویی بودند که در ۶ ماهه نخست سال ۱۴۰۲ به کلینیک‌های افق سلامت، آوای باران، کلینیک دکتر فرحبخش و واحد مشاوره بیمارستان روانپزشکی رازی در شهر تهران مراجعه کردند. تعداد ۲۵۰ نفر (۱۲۵ زن و ۱۲۵ مرد) از مراجعه‌کنندگان به این مراکز به روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شده و پرسشنامه‌های پژوهش را تکمیل کردند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه جمعیت‌شناختی، مقیاس سازمان شخصیت کرنبرگ (لترنوگر و همکاران، ۲۰۰۱)، پرسشنامه سبک‌های دفاعی اندروز و همکاران (۱۹۹۳)، پرسشنامه آسیب دوران کودکی برنستاین و همکاران (۲۰۰۳)، پرسشنامه روان‌شناختی نیرومندی ایگو (PIES؛ مارکستروم و همکاران، ۱۹۹۷)، مقیاس ذهنی‌سازی دیمتریویچ و همکاران (۲۰۱۷) بود. تحلیل داده‌ها از طریق روش آماری مدل‌یابی معادلات ساختاری و به کمک نرم‌افزار Amos-۲۴ و Spss انجام شد.

یافته‌ها: آسیب‌های دوران کودکی با سازمان شخصیت و سبک‌های دفاعی رابطه مثبت و معناداری دارد ($P < 0/01$). نیرومندی ایگو بین آسیب‌های دوران کودکی با سازمان شخصیت و سبک‌های دفاعی نقش میانجی دارد ($P > 0/05$). ظرفیت ذهنی‌سازی بین آسیب‌های دوران کودکی با سازمان شخصیت نقش میانجی دارد ($P > 0/05$) اما بین آسیب دوران کودکی و سبک‌های دفاعی نقش میانجی ندارد ($P < 0/05$).

نتیجه‌گیری: با استفاده از نتایج غربالگری‌های روانی حمایت‌های روانی برای کودکان آسیب دیده فراهم شود تا زمینه مشکلات روانی در آینده کمتر شود. مشاوران پیش از ازدواج نیز بیش از پیش ابعاد تحلیلی شخصیت را مد نظر قرار داده و به برداشت سطحی از شخصیت افراد اکتفا نکنند.

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخچه مقاله:

دریافت: ۱۴۰۳/۰۴/۰۴

بازنگری: ۱۴۰۳/۰۵/۳۰

پذیرش: ۱۴۰۳/۰۶/۲۲

انتشار برخط: ۱۴۰۳/۰۷/۰۱

کلیدواژه‌ها:

خیانت زناشویی، آسیب کودکی، سازمان شخصیت، ذهنی‌سازی، نیرومندی ایگو.

استناد: علمایی کوپایی، مرضیه؛ اسکندری، حسین؛ برجعلی، احمد؛ و سهرابی، فرامرز (۱۴۰۳). مدل‌یابی رابطه آسیب‌های دوران کودکی با سازمان شخصیت و سبک‌های دفاعی در افراد با سابقه خیانت زناشویی با میانجی‌گری نیرومندی ایگو و ظرفیت ذهنی‌سازی. *مجله علوم روانشناختی*، دوره ۲۳، شماره ۱۳۹، ۲۸۱-۲۹۸.

DOI: 10.61186/jps.23.139.17. ۱۴۰۳، شماره ۱۳۹، دوره ۲۳

© نویسنده‌گان.

✉ نویسنده مسئول: مرضیه علمایی کوپایی، دانشجوی دکتری روان‌شناسی، گروه روان‌شناسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه:

Molamaie6@gmail.com

تلفن: ۰۹۳۵۹۷۱۸۴۷۹

مقدمه

ازدواج یکی از مهمترین و اساسی‌ترین مسائل جامعه بشری است (نجاری و همکاران، ۱۴۰۲). یکی از بحرانی‌ترین مسائلی که زوجین با آن مواجه می‌شوند خیانت زناشویی^۱ است. تا دو دهه گذشته خیانت زناشویی را جزو ۱۰ عامل اول طلاق می‌دانستند اما هر چه به زمان حال نزدیک شده‌ایم، خیانت در زمره عوامل اصلی طلاق قرار گرفته است (شریفی ساعی و آزاد ارمکی، ۱۴۰۰). خیانت زناشویی به معنای برقراری رابطه با فردی غیر از همسر می‌باشد. محققان انواع مختلفی از خیانت از جمله جنسی، جسمی و عاطفی را شناسایی کرده‌اند (شیرین و همکاران، ۲۰۱۸).

در این پژوهش، پژوهشگر بر آن است که از منظر رویکرد روان‌تحلیلی به بررسی موضوع خیانت زناشویی بپردازد. مفهوم سازمان شخصیت^۲ به شکل درون‌روانی‌ای اشاره دارد که معرف عملکرد شخص در روابط میان‌فردی وی است. کرنبرگ اصطلاح سازمان شخصیت را به کار برد و سه سازمان شخصیت را معرفی کرد: روان‌رنجور (نوروتیک^۳)، مرزی^۴ و روان‌پریش^۵ (کرنبرگ، ۱۹۸۴).

اینکه سازمان شخصیت فرد در کدام دسته قرار گیرد عامل پیش‌بینی‌کننده مناسبی برای عملکرد وی در سایر حیطه‌ها است. فوشابر و همکاران (۲۰۱۹) نشان دادند که آسیب دوران کودکی به‌طور معناداری پیش‌بینی‌کننده نقص در سازمان شخصیت و دلبستگی ناایمن است. یالچ و لواندوفسکی (۲۰۱۹) دریافتند که مواجهه بالا با ترومای خیانت پیش‌بینی‌کننده خودشیفتگی بیمارگون است. وستبروک و برنابم (۲۰۱۷) تمام اشکال سوءاستفاده دوران کودکی و کو و همکاران (۲۰۱۵) تکرار سوءاستفاده هیجانی دوران کودکی (نه سوءاستفاده جنسی یا فیزیکی) را با افزایش ویژگی‌های اختلال شخصیت مرزی مرتبط می‌دانند. ارباب و همکاران (۱۳۹۸) دریافتند که آسیب‌های دوران کودکی می‌تواند به شکل تأثیر بر سازمان شخصیت، احساس بیگانگی و افسردگی در دوران‌های بعدی زندگی افراد معتاد بروز کند و عملکرد بین فردی معتادان، واقعیت‌سنجی و حالات عاطفی آنان در دوران بعدی زندگی را تحت تأثیر قرار دهد.

یکی دیگر از مهم‌ترین عواملی که در زندگی افراد و روابطشان با دیگران به‌ویژه در دوره بزرگسالی و در تعاملات زناشویی نقش اساسی دارد، مکانیزم‌های دفاعی است. دفاع‌ها، عملیات ذهنی یا روانی هستند که عناصر عواطف ناخوشایند را از آگاهی هشیار - افکار، احساسات یا هر دو - دور می‌کنند (بلکمن، ۲۰۰۴). بدون شناسایی سبک‌های دفاعی غالب و مسلط افراد هرگونه تلاش برای فرمول‌بندی بالینی و تعیین وضعیت روانی ناکافی است (مالون و همکاران، ۲۰۱۳). بنابراین سازمان شخصیت و دفاع‌های افراد متغیرهایی هستند که می‌توانند در بروز خیانت زناشویی نقش داشته باشند. طبق رویکرد روان‌تحلیلی، دوران کودکی اصلی‌ترین نقش را در شکل‌گیری شخصیت و جنبه‌های مختلف آن (نظیر دفاع‌ها) دارد. بنابراین هر آسیبی که در این دوران به کودک وارد شود در بزرگسالی بر رابطه فرد با دیگران تأثیرگذار است. آسیب دوران کودکی شامل سوءرفتار جسمی، جنسی، عاطفی و غفلت فیزیکی و عاطفی می‌باشد (شولز و همکاران، ۲۰۱۹). مطالعات نشان داده‌اند که سوءاستفاده‌های جنسی، جسمانی و آسیب‌های دوران کودکی دست کم در بیماران مبتلا به اختلالات روانی و روان‌تنی با سبک‌های دفاعی رشدنیافته ارتباط دارند (نیکل و ایگل، ۲۰۰۶). به عقیده کلارکین و کرنبرگ (۲۰۱۵) نیز افراد با سازمان شخصیت مرزی، روابط ابژه‌ای مختل دارند و این اختلال به صورت فقدان توانایی برای همدلی با دیگران و فقدان ارزیابی پخته از دیگران خود را نشان می‌دهد. یکی از مسائل و دغدغه‌های پژوهشگران، موضوع تأثیرگذاری احتمالی متغیرهای واسطه‌ای در رابطه بین دو یا چند متغیر روان‌شناختی دیگر (متغیرهای پیش‌بین و ملاک) است. روانکاوان عقیده دارند که شخصیت و مکانیزم‌های دفاعی افراد ریشه در روابط اولیه آن‌ها در دوران کودکی دارد. اما این رابطه به صورت خطی نیست. عوامل زیادی می‌توانند این رابطه را تحت تأثیر قرار دهند که بر اساس شواهد نظری و تجربی دو متغیر نیرومندی ایگو و ظرفیت ذهنی‌سازی^۶ در این پژوهش مورد مطالعه قرار می‌گیرند. نیرومندی ایگو، توانایی حفظ ثبات ایگو بر اساس مجموعه نسبتاً پایداری از ویژگی‌های شخصیتی است که در توانایی حفظ سلامت روان منعکس می‌شود (سوبانسکی و همکاران، ۲۰۱۸). قضاوت و واقعیت‌سنجی کافی، احساس واقعیت جهان و خود، قدرت تحمل ناکامی، مهار تکانه‌ها و توانایی

4. borderline

5. psychotic

6. metallization

1. infidelity

2. personality organization

3. Fragile

لازم جهت مفهوم‌سازی و به کارگیری تفکر انتزاعی، توانایی به کارگیری مناسب دفاع‌های ایگو، قدرت تحمل استرس، جستجوی مشغولیت‌ها و علائق لذت بخش از مشخصه‌های ایگوی قدرتمند است (بشارت و همکاران، ۱۳۹۶). در مقابل، نیرومندی ایگوی پایین با مکانیزم‌های دفاعی نامناسب، عدم توانایی مقابله با ناامیدی و سطح پایین تحریک همراه است (سوبانسکی و همکاران، ۲۰۱۸).

متغیر دیگری که رابطه آسیب‌های دوران کودکی با سازمان شخصیت و سبک‌های دفاعی را می‌تواند تحت تأثیر قرار دهد، ظرفیت ذهنی‌سازی یا عملکرد بازتابی^۱ است که به عقیده فوناگی (۱۹۹۱) عبارت است از توانایی کودک در فهم حالت‌های درونی مانند احساسات، باورها، خواسته‌ها و دیگر حالت‌های درونی در خود و دیگران. تجربه آسیب دوران کودکی منجر به عملکرد ذهنی‌سازی مختل می‌شود (آندرثو جاور و همکاران، ۲۰۲۴). آسیب در فرآیند ذهنی‌سازی نیز منجر به اختلالات شدیدی در تعاملات اجتماعی می‌شود که نقش محوری در بیماری‌های روانی دارد (والتر و مانک، ۲۰۱۵). ظرفیت ذهنی‌سازی کودک تا حدی واسطه بین رابطه سوءاستفاده جنسی کودک و نشانه‌های افسردگی است و اثرات سوءاستفاده جنسی کودک بر رفتار بیرونی و مشکلات رفتار جنسی، از طریق ذهنی‌سازی تعدیل می‌شوند (اینسینک و همکاران، ۲۰۱۷). پژوهش تابنر و کارث (۲۰۱۳) نشان داد عملکرد بازتابی یا ظرفیت ذهنی‌سازی کاملاً در رابطه بین سوءاستفاده اولیه و رفتار پرخاشگرانه نقش واسطه‌ای دارد. این نتایج نقش ظرفیت ذهنی‌سازی را به عنوان یک عامل محافظ تأیید می‌کند. فیشر کرن و همکاران (۲۰۱۰) نیز دریافتند که عملکرد بازتابی و سطوح سازمان شخصیت به میزان متوسطی با هم مرتبط هستند و نقص در ظرفیت ذهنی‌سازی با اختلالات شخصیت مرزی مرتبط است.

در بادی امر بسیاری از افراد نگرش منفی به خیانت زناشویی دارند و آن را عملی غیراخلاقی می‌دانند اما همان‌طور که آبروگ (۲۰۱۶) در پژوهش خودش اعلام کرد، داشتن نگرش منفی به خیانت زناشویی مانع از این نمی‌شود که افراد به همسر خود خیانت کنند. بنابراین عواملی وجود دارند که خارج از اراده و هشیاری فرد او را به سمت خیانت به همسرش سوق می‌دهند.

^۱. reflective functioning

همان‌گونه که ذکر شد، پژوهش‌ها نشان‌دهنده این موضوع هستند که آسیب‌های دوران کودکی نقش انکارناپذیری بر تجربیات بعدی افراد در زندگی دارند اما تاکنون به نقشی که می‌توانند بر گرایش افراد به خیانت داشته باشند توجه چندانی نشده است. از سویی دیگر این آسیب‌ها در نوع مکانیزم دفاعی استفاده شده توسط فرد و شخصیت وی نمود می‌یابد لذا بررسی این دو متغیر به پژوهشگران کمک می‌کند که دیدگاه دقیق‌تری در مورد تأثیر آسیب بر شخصیت افراد داشته باشند. اما موضوع مهم دیگری که تاکنون پژوهش‌ها به آن توجه نکرده‌اند این است که آیا همه افراد واکنش مشابهی به وقایع آسیب‌زا دارند؟ به عبارت دیگر یک آسیب مشابه باعث به وجود آمدن شکل خاصی از مشکلات در افراد می‌شود؟ روانکاوان مدت‌ها است که معتقدند که رابطه افراد با دیگران در بزرگسالی تکرار روابط اولیه با مراقبین است اما این رابطه خطی نیست. در تبیین غیرخطی بودن این رابطه، پژوهش‌چندانی انجام نشده است. لذا در این پژوهش نقش میانجی دو عامل ظرفیت ذهنی‌سازی و نیرومندی ایگو در رابطه بین آسیب دوران کودکی با سازمان شخصیت و مکانیزم‌های دفاعی بررسی می‌شود تا مشخص شود که این عوامل چه تأثیری بر این رابطه دارند.

روش

الف) طرح پژوهش و شرکت‌کنندگان

این پژوهش در زمره مطالعات توصیفی همبستگی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری این پژوهش تمامی افراد با سابقه خیانت زناشویی بودند که در ۶ ماهه نخست سال ۱۴۰۲ به کلینیک‌های افق سلامت، آوای باران، کلینیک دکتر فرحبخش و واحد مشاوره بیمارستان روانپزشکی رازی در شهر تهران مراجعه کردند. در مدل‌یابی معادلات ساختاری حداقل حجم نمونه بر اساس متغیرهای پنهان تعیین می‌شود نه متغیرهای مشاهده‌پذیر. بنتلر و چو (۱۹۸۸) معتقدند که پژوهشگران می‌توانند برای برآورد هر پارامتر در تحلیل‌های SEM حجم نمونه را تا ۵ مورد کاهش دهند (به نقل از هومن، ۱۳۸۴). اما بیشتر صاحب‌نظران تعداد ۱۰ مورد به ازای هر پارامتر را محافظه کارانه‌تر می‌دانند. تعداد پارامترهای این پژوهش ۲۲ مورد بود که حجم نمونه بر اساس آن ۲۲۰ نفر می‌شود. برای اطمینان ۲۵۰ نفر (۱۲۵ زن و ۱۲۵ مرد) به عنوان حجم نمونه در نظر

گرفته شد که به دلیل اینکه باید واجد ویژگی خیانت زناشویی می‌بودند به روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند. داشتن حداقل ۲ سال زندگی زناشویی، سابقه خیانت زناشویی، سن حداقل ۲۵ و حداکثر ۴۵ سال و تحصیلات حداقل سیکل ملاک‌های ورود به پژوهش بودند. افرادی که قادر به تمرکز و پاسخ به سؤالات پژوهش نبودند. ۲- افرادی که در دوره‌های حاد اختلالات روانی بودند و کسانی که در ۶ ماه گذشته تحت روان‌درمانی بوده‌اند از پژوهش خارج می‌شدند. پس از توضیح پژوهشگر در مورد اهداف و ضوابط اخلاقی پژوهش، پرسشنامه‌ها توسط شرکت‌کنندگان تکمیل می‌شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار ۲۴- Amos و ۲۴- Spss به روش مدل‌یابی معادلات ساختاری انجام شد.

(ب) ابزار

مقیاس سازمان شخصیت کورنبرگ (IPO): برای ارزیابی سازمان شخصیت از پرسشنامه ۵۷ ماده‌ای سازمان شخصیت کورنبرگ استفاده شد (لزنوگر و همکاران، ۲۰۰۱). این مقیاس سه بعد سازمان شخصیت یعنی واقعیت‌آزمایی (۲۰ ماده)، سردرگمی هویت (۲۱ ماده) و دفاع‌های ابتدایی (۱۶ ماده) را اندازه‌گیری می‌کند. نمره‌گذاری این مقیاس در طیف لیکرت و از کاملاً نادرست (نمره یک) تا کاملاً درست (نمره پنج) است. در مطالعه لزنوگر و همکاران (۲۰۰۱) پایایی مقیاس به روش آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۸۱ و برای زیرمقیاس‌های واقعیت‌آزمایی ۰/۸۸، سردرگمی هویت ۰/۸۸ و دفاع‌های ابتدایی ۰/۸۱ به دست آمد. پایایی بازآزمایی کل مقیاس ۰/۷۲ و برای زیرمقیاس‌های بالا به ترتیب ۰/۷۳، ۰/۷۸ و ۰/۷۲ بود. در ایران نسخه ۵۷ ماده‌ای این پرسشنامه توسط آل بهمانی و محمدی (۱۳۸۶) به ۳۷ ماده تقلیل یافته و روایی و پایایی آن بررسی شده است. پایایی کل مقیاس ۳۷ ماده‌ای در جامعه ایرانی ۰/۹۰ و پایایی زیرمقیاس‌های واقعیت‌آزمایی ۰/۸۲، سردرگمی هویت ۰/۶۸ و دفاع‌های ابتدایی ۰/۹۱ اعلام شد. روایی همزمان مقیاس از طریق اجرای همزمان پرسشنامه باس و پری و مقیاس عاطفه مثبت و منفی بررسی شد. ضریب همبستگی مقیاس سازمان شخصیت کورنبرگ با خرده‌مقیاس‌های پرخاشگری جسمی ۰/۵۷، پرخاشگری کلامی ۰/۱۸، خشم ۰/۳۹، خصومت ۰/۴۴، عاطفه مثبت ۰/۲۱- و عاطفه منفی ۰/۴۰ به دست آمد.

پرسشنامه سبک‌های دفاعی (DSQ): برای سنجش سبک‌های دفاعی از پرسشنامه اندروز و همکاران (۱۹۹۳) استفاده می‌شود. پرسشنامه شامل ۴۰ سؤال است که در مقیاس ۹ درجه‌ای لیکرت (از کاملاً موافقم تا کاملاً مخالفم) ۲۰ مکانیزم دفاعی را در سه سطح رشدیافته، نورویتیک و رشد نیافته ارزیابی می‌کند. هر دفاع توسط ۲ ماده ارزیابی می‌شود. اندروز و همکاران (۱۹۹۳) روایی صوری پرسشنامه را بالا و توافق بین ارزیاب‌ها برای انطباق هر دفاع با ماده آن را ۰/۷۴ گزارش کردند. همبستگی بین دفاع‌های رشدیافته ۰/۹۷، دفاع‌های نورویتیک ۰/۹۴ و دفاع‌های رشد نیافته ۰/۹۵ به دست آمد. همچنین پایایی بازآزمایی سطوح مختلف دفاعی ظرف ۱۸ ماه برای جمعیت بالینی بین ۰/۷۰ تا ۰/۹۱ و برای جمعیت غیر بالینی بین ۰/۷۵ تا ۰/۸۵ گزارش شده است. پرات و همکاران (۲۰۱۸) ضریب آلفای کرونباخ را برای دفاع‌های رشدیافته ۰/۸۹، دفاع‌های نورویتیک ۰/۶۷ و دفاع‌های رشد نیافته ۰/۷۱ اعلام کردند. بشارت و همکاران (۱۳۸۶) همسانی درونی پرسشنامه را در نمونه‌ای ۲۱۴ نفری از دانشجویان دانشگاه تهران با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای دفاع‌های رشدیافته ۰/۷۵، نورویتیک ۰/۷۳ و برای دفاع‌های رشد نیافته ۰/۷۴ گزارش کردند.

پرسشنامه آسیب دوران کودکی (CTQ): فرم کوتاه این پرسشنامه که توسط برنستاین و همکاران (۲۰۰۳) تهیه شده در برگیرنده ۲۸ ماده و ۵ خرده مقیاس سوءاستفاده عاطفی، سوءاستفاده فیزیکی، سوءاستفاده جنسی، غفلت هیجانی و غفلت فیزیکی است. پرسشنامه در مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای (هرگز = ۱، همیشه = ۵)، نمره‌گذاری می‌شود. بنابراین هر مقیاس نمره‌ای بین ۵-۲۵ می‌گیرد. ماده‌های ۲، ۵، ۷، ۱۳، ۱۶، ۱۹، ۲۲، ۲۶ و ۲۸ به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شوند. برنستاین و همکاران (۲۰۰۳) ضریب آلفای کرونباخ را برای خرده‌مقیاس‌های سوءاستفاده عاطفی ۰/۷۹، سوءاستفاده جسمانی ۰/۹۴، سوءاستفاده جنسی ۰/۹۲، غفلت هیجانی ۰/۹۱ و غفلت جسمانی ۰/۹۳ و برای کل مقیاس ۰/۹۵ اعلام کردند. ضریب پایایی بازآزمایی نیز برای خرده‌مقیاس‌های بالا به ترتیب ۰/۸۰، ۰/۸۲، ۰/۸۱، ۰/۸۲ و ۰/۸۳ و برای کل مقیاس ۰/۸۸ گزارش شد. همبستگی درونی بین عامل‌های پرسشنامه بین ۰/۲۵ تا ۰/۵۸ به دست آمد. آلوبا و همکاران (۲۰۲۰) ضریب آلفای کرونباخ خرده‌مقیاس‌ها را بین ۰/۷۷ - ۰/۵۳ و کل

3. children trauma questionnaire

1. inventory personality organization

2. defense style questionnaire

برای ذهنی‌سازی و ذهنی‌سازی مرتبط با دیگری ۰/۷۷ و ذهنی‌سازی مبتنی بر خود را ۰/۷۶ گزارش کردند. صفری موسوی و همکاران (۱۴۰۰) این پرسشنامه را در نمونه‌ای ۳۳۳ نفری از دانشجویان هنجاریابی کردند. آلفای کرونباخ برای نمره کل و سه مؤلفه آن بین ۰/۷۳ تا ۰/۸۶ بود. یافته‌های تحلیل عاملی تأییدی نشان داد که این مقیاس در جامعه ایرانی نیز دارای سه مؤلفه است و شاخص‌های برازش مدل و بارهای عاملی از میزان مطلوبی برخوردار بودند. علاوه بر این، نتیجه پژوهش آن‌ها بیانگر این بود که ذهنی‌سازی و مؤلفه‌های آن با ذهن آگاهی، سبک دلبستگی ایمن و شناخت اجتماعی همبستگی مثبت دارند که حاکی از روایی همگرایی مطلوب این پرسشنامه است و با سبک دلبستگی اجتنابی و اضطرابی رابطه منفی داشتند که بیانگر روایی واگرا مطلوب این پرسشنامه است.

یافته‌ها

بر اساس نتایج به‌دست‌آمده بیشتر افراد با سابقه خیانت زناشویی در دامنه سنی ۳۱ تا ۳۵ سال (۳۳/۲ درصد) و دارای تحصیلات دیپلم (۳۶/۸ درصد) بودند. برای تحلیل داده‌ها از تحلیل معادلات ساختاری استفاده شد. پیش از اجرای تحلیل پیش‌فرض‌های تحلیل معادلات ساختاری شامل طبیعی بودن توزیع، استقلال خطاها و هم‌خطی چندگانه بررسی شد. برای پیش‌فرض طبیعی بودن متغیرهای پژوهش از آزمون کولموگروف - اسمیرنوف استفاده شد که مفروضه نرمال بودن با سطح معنی‌داری بزرگتر از ۰/۰۵ برای متغیرهای مورد مطالعه تأیید قرار گرفت ($P > 0.05$). خطی بودن رابطه متغیرها با نمودار پراکنندگی بررسی شد که روند مشاهده شده نشان از خطی بودن رابطه داشت. همچنین بررسی داده‌های پرت با آزمون باکس و وایسکر نشان داد که در هیچ‌کدام از متغیرها داده پرتی وجود نداشت و همگی در دامنه مورد قبول قرار داشتند. برای بررسی استقلال خطاها از آزمون دورین - واتسون استفاده شد که نتایج نشان‌دهنده نداشتن همبستگی بین خطاها بود ($2/20 =$ دورین - واتسون، دامنه بین ۱/۵ تا ۲/۵ قابل قبول است). برای بررسی هم‌خطی چندگانه بین متغیرهای پیش‌بین از عامل تورم واریانس و تحمل استفاده شد که نتایج نشان می‌دهد بین متغیرها هم‌خطی برقرار نبود

مقیاس را ۰/۸۰ اعلام کردند. لسانی و همکاران (۱۴۰۰) برای تعیین پایایی این پرسشنامه از روش آلفای کرونباخ استفاده کردند که به ترتیب برای مؤلفه‌های سوءاستفاده عاطفی ۰/۸۰، سوءاستفاده جسمانی ۰/۸۸، سوءاستفاده جنسی ۰/۸۸، غفلت هیجانی ۰/۷۸ و غفلت جسمانی ۰/۷۲ و برای کل مقیاس ۰/۹۰ دست‌آمد.

پرسشنامه روان‌شناختی نیرومندی ایگو (PIES):^۱ این پرسشنامه در سال ۱۹۹۷ توسط مارکستروم و همکاران تدوین شده است. آن‌ها برای اندازه‌گیری نیرومندی ایگو از نظریه اریکسون استفاده کرده و پرسشنامه‌ای را ساختند که هشت بعد قدرت ایگو یعنی امید، خواسته، هدف، شایستگی، وفاداری، عشق، مراقبت و خرد را ارزیابی می‌کند. هر بعد توسط ۸ ماده ارزیابی می‌شود که در مجموع پرسشنامه متشکل از ۶۴ ماده است. ماده‌ها در طیف لیکرت پنج درجه‌ای به صورت کاملاً با من مطابقت دارد (نمره ۵)، کمی با من مطابقت دارد (نمره ۴)، نظری ندارم (نمره ۳)، کمی با من مطابقت ندارد (نمره ۲) و اصلاً با من مطابقت ندارد (نمره ۱)، نمره‌گذاری می‌شود. آلفای کرونباخ کل مقیاس ۰/۹۴ به دست آمد. آلفای کرونباخ زیرمقیاس‌ها متفاوت و در حد قابل قبول بود. بین PIES و تکامل هویت^۲، عزت نفس، هدف در زندگی، کنترل درونی و نقش‌های جنسی رابطه مثبت معناداری وجود دارد که بیانگر روایی همگرایی آن است. از سوی دیگر، روایی افتراقی نیز با همبستگی منفی بین نیرومندی ایگو با سازه‌های ناامیدی، بحران هویت، تأخیر هویت‌یابی و پریشانی شخصی به دست آمد (مارکستروم و همکاران، ۱۹۹۷). الطافی (۱۳۸۸) پایایی آن را به روش آلفای کرونباخ ۰/۹۱ و به روش دو نیمه‌سازی ۰/۷۷ اعلام کرد.

مقیاس ذهنی‌سازی (MentS):^۳ این مقیاس توسط دیمتریویچ و همکاران (۲۰۱۸) برای ارزیابی ظرفیت ذهنی‌سازی افراد طراحی شده است. مقیاس شامل ۲۸ ماده و ۳ زیرمقیاس شامل ذهنی‌سازی مبتنی بر دیگری^۴ (۱۰ ماده)، ذهنی‌سازی مبتنی بر خود^۵ (۸ ماده) و انگیزه برای ذهنی‌سازی^۶ (۱۰ ماده) است. نمره‌گذاری پرسشنامه در طیف لیکرت پنج گزینه‌ای و از کاملاً نادرست (نمره یک) تا کاملاً درست (نمره ۵) است. ماده‌های ۸، ۹، ۱۱، ۱۴، ۱۸، ۱۹، ۲۱، ۲۲، ۲۶ و ۲۷ به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شوند. دیمتریویچ و همکاران (۲۰۱۸) آلفای کرونباخ کل مقیاس را ۰/۸۴، انگیزه

4. other-related mentalization (MentS-O)

5. self-related mentalization (MentS-S)

6. motivation to mentalize (MentS-M)

1. psychosocial inventory of ego strengths

2. identity achievement

3. Mentalization Scale

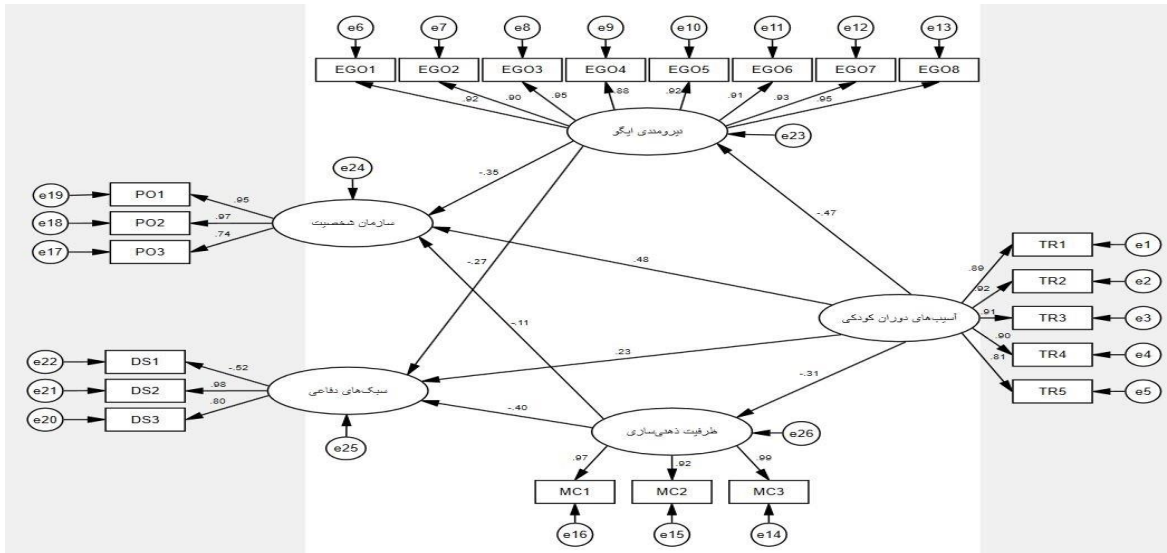
(دامنه عامل تورم واریانس کمتر از ۵ و تحمل بالاتر از ۰/۱ به دست آمد). یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱. یافته‌های توصیفی خرده‌مقیاس‌های پژوهش

مقیاس	خرده‌مقیاس	میانگین	انحراف استاندارد	کجی	کشیدگی
آسیب‌های دوران کودکی	سوءاستفاده عاطفی	۳۱.۱۵	۹۶.۱	۱۳.۱-	۴۸.۰
	سوءاستفاده فیزیکی	۰۹.۱۳	۳۶.۲	۳۲.۰-	۸۸.۰-
	سوءاستفاده جنسی	۷۰.۱۲	۲۵.۲	۶۸.۰-	۴۶.۰-
	غفلت هیجانی	۱۸.۱۴	۲۳.۲	۳۵.۰-	۷۴.۰-
	غفلت فیزیکی	۵۴.۱۳	۶۶.۲	۰۳.۰-	۱۸.۱-
سازمان شخصیت	واقعیت‌آزمایی	۳۱.۵۵	۲۰.۷	۵۹.۰-	۴۰.۱
	سردرگمی هویت	۸۴.۵۷	۶۷.۸	۳۸.۰-	۳۸.۱
	دفاع‌های ابتدایی	۳۹.۴۹	۶۴.۸	۵۹.۰-	۰۰.۰
سبک‌های دفاعی	رشدیافته	۳۷.۳۷	۵۸.۹	۰۱.۰	۴۵.۰-
	نوروتیک	۷۰.۴۰	۰۶.۸	۷۵.۰-	۰۱.۰
	رشدنا یافته	۵۱.۹۴	۶۷.۱۱	۰۷.۰-	۳۵.۰-
	امید	۹۵.۱۹	۷۷.۵	۶۱.۰	۳۹.۰-
	خواسته	۷۳.۱۹	۲۱.۵	۶۶.۰	۱۰.۰
نیرومندی ایگو	هدف	۳۷.۲۲	۰۲.۵	۲۶.۰	۴۰.۰-
	شایستگی	۹۸.۲۳	۰۰.۴	۵۷.۰	۳۰.۰-
	وفاداری	۹۸.۲۲	۳۱.۶	۲۶.۰	۷۴.۰-
	عشق	۷۴.۱۹	۹۹.۴	۳۸.۰	۴۳.۰-
	مراقبت	۱۱.۲۳	۰۰.۵	۳۶.۰	۴۶.۰-
	خرد	۳۴.۲۱	۹۰.۴	۶۵.۰	۳۶.۰-
	مبتنی بر دیگری	۳۹.۲۷	۰۴.۷	۱۶.۱	۹۷.۰
ظرفیت ذهنی‌سازی	مبتنی بر خود	۰۹.۲۸	۴۲.۶	۰۶.۱	۰۰.۱
	انگیزه برای ذهنی‌سازی	۹۷.۲۸	۰۵.۷	۸۹.۰	۴۰.۰

برازش کلی الگو و در ادامه وزن‌های رگرسیون استاندارد الگوهای اندازه-گیری و ضرایب مربوط به روابط تحلیل شد. در ادامه مدل اصلاحی در شکل ۱ ارائه شده است.

نتایج جدول نشان می‌دهد از بین ابعاد آسیب‌های دوران کودکی بیشترین میانگین مربوط به سوءاستفاده عاطفی است. برای آزمون روابط بین متغیرهای پژوهش از تحلیل معادلات ساختاری استفاده شد. در مرحله اول

شکل ۱. مدل در حالت ضرایب استاندارد شده

جدول ۲. شاخص‌های برازندگی برای الگوی تدوین شده

شاخص‌های برازش		نام شاخص
مقدار	حد مجاز	
χ^2/df	۳/۷۸	کمتر از ۳
ریشه میانگین خطای برآورد ^۱	۰/۱۲	کمتر از ۰/۱
برازندگی تعدیل یافته ^۲	۰/۸۸	بالاتر از ۰/۹
برازندگی نرم شده ^۳	۰/۸۷	بالاتر از ۰/۹
نیکویی برازش ^۴	۰/۹۰	بالاتر از ۰/۹
نیکویی برازش اصلاح شده ^۵	۰/۸۸	بالاتر از ۰/۹

مقدار ۰/۰۸ یا کمتر بیانگر خطای منطقی تقریب است؛ مقدار بالاتر از ۰/۱۰ نشان از الزام رد کردن الگو است. شاخص‌های برازش نشان داده شده در جدول شماره ۲ از برازش مناسب الگو حکایت دارد. در ادامه تمامی اثرات مربوط به تمامی مسیرهای مستقیم و غیرمستقیم در الگوی معادله ساختاری بررسی شد که نتایج آن در جدول شماره ۳ ارائه شده است.

شاخص‌های برازش الگو در جدول شماره ۲ ارائه شده است. برای شاخص برازندگی χ^2/df مقادیر کوچک‌تر از ۳ مناسب و هر چقدر به صفر نزدیک‌تر باشد حاکی از برازش خوب الگو است. برای شاخص GFI، IFI و CFI مقدار نزدیک به ۰/۹۰ و بالاتر برازش نیکویی قابل قبول تلقی می‌شود که نشان‌دهنده خوب بودن الگو است. در ارتباط با شاخص RMSEA مقادیر نزدیک به ۰/۰۵ یا کمتر نشان‌دهنده برازش خوب الگو و

1. Root Mean Square Error Approximation
 2. Comparative Fit Index
 3. Normed Fit Index
 4. Goodness of Fit Index
 5. Adjusted Goodness of Fit Index

جدول ۳. ضرایب مستقیم و غیرمستقیم الگوی تبیین سازمان شخصیت و سبک‌های دفاعی

متغیر پیش‌بین	متغیر ملاک	نوع اثر	β استاندارد شده	آماره معناداری	sig
آسیب‌های دوران کودکی	سازمان شخصیت	مستقیم	.۴۸	۶/۴۸	.۰۰۱
آسیب‌های دوران کودکی	سبک‌های دفاعی	مستقیم	.۲۳	۳/۰۴	.۰۰۲
آسیب‌های دوران کودکی	سازمان شخصیت	غیرمستقیم (نیرومندی ایگو)	.۱۶	۲/۴۰	.۰۱۷
آسیب‌های دوران کودکی	سبک‌های دفاعی	غیرمستقیم (نیرومندی ایگو)	.۱۳	۲/۰۱	.۰۴۱
آسیب‌های دوران کودکی	سازمان شخصیت	غیرمستقیم (ظرفیت ذهنی‌سازی)	.۱۳	۱/۹۹	.۰۴۵
آسیب‌های دوران کودکی	سبک‌های دفاعی	غیرمستقیم (ظرفیت ذهنی‌سازی)	.۰۳	.۷۳	.۴۳۸

تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از روابط متغیرها از طریق مسیر ضرایب رگرسیونی استاندارد در جدول شماره ۳ نشان می‌دهد که اثر مستقیم آسیب‌های دوران کودکی بر سازمان شخصیت ($\beta=0/48$ و $P<0/01$) و سبک‌های دفاعی ($\beta=0/23$ و $P<0/01$) مثبت و معنادار بود. برای بررسی نقش واسطه‌ای نیرومندی ایگو در ارتباط بین آسیب‌های دوران کودکی با سازمان شخصیت و سبک‌های دفاعی از آزمون سوبل استفاده شد. نتایج حاصل از آزمون سوبل نشان می‌دهد که متغیر نیرومندی ایگو در ارتباط بین آسیب‌های دوران کودکی با سازمان شخصیت ($Z=2/40$ و $P<0/05$) و سبک‌های دفاعی ($Z=2/01$ و $P<0/05$) نقش واسطه‌ای معناداری دارد. ظرفیت ذهنی‌سازی در ارتباط بین آسیب‌های دوران کودکی با سازمان شخصیت نقش واسطه‌ای معناداری داشت ($Z=1/99$ و $P<0/05$) اما در ارتباط بین آسیب دوران کودکی با سبک‌های دفاعی نقش واسطه‌ای معناداری نداشت ($P<0/05$ و $Z=0/73$).

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف بررسی نقش میانجی نیرومندی ایگو و ظرفیت ذهنی‌سازی در رابطه آسیب‌های دوران کودکی با سازمان شخصیت و سبک‌های دفاعی افراد با سابقه خیانت زناشویی انجام شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد آسیب‌های دوران کودکی بر سازمان شخصیت افراد با سابقه خیانت زناشویی اثر مستقیم دارد. نتیجه به دست آمده همسو با نتایج برخی پژوهش‌های پیشین (فوشابر و همکاران، ۲۰۱۹؛ یالچ و لواندوفسکی، ۲۰۱۹؛ وستروک و برنهام، ۲۰۱۷؛ ارباب و همکاران، ۱۳۹۸؛ کو و همکاران، ۲۰۱۵) و نشان‌دهنده این است که آسیب دوران کودکی می‌تواند منجر به تشکیل سازمان شخصیتی مرزی شود. اسکودول و همکاران (۲۰۰۲) نشان دادند که بین میزان آسیب روانی و ساختار شخصیت مرزی در الگوی

کرنبرگ (یعنی سردرگمی هویت، دفاع‌های روان شناختی نخستین و آزمونگری واقعیت) هماهنگی وجود دارد. مشکلات ناشی از سوءرفتار در دوران کودکی علاوه بر بروز اختلال شخصیت مرزی در بزرگسالی، گاهی به صورت اختلال شناختی، تجزیه‌ای، کاهش اعتماد به نفس، افسردگی، اختلال شخصیت ضد اجتماعی، هجوم ترس‌های ناگهانی، افکار خودکشی و ترس نیز خود را در بزرگسالی نمایان می‌سازد (راهب و همکاران، ۱۳۸۸). یافته بعدی این بود که آسیب‌های دوران کودکی بر سبک‌های دفاعی افراد با سابقه خیانت زناشویی اثر مستقیم دارد. پژوهش‌ها نشان‌دهنده این موضوع هستند که آسیب دوران کودکی در شکل‌گیری دفاع‌ها نقش دارد. برای مثال یالچ و لواندوفسکی (۲۰۱۴) دریافتند که سطوح پایین ترومای خیانت با مکانیزم‌های روانی ابتدایی و ناپخته در ارتباط است. افراد با سازمان شخصیت مرزی و سایکوتیک (که آسیب‌های زیادی در دوران کودکی دیده‌اند) بیشتر از مکانیزم‌های دفاعی رشدنیافته برای مهار مشکلات خود استفاده می‌کنند (فرجاد و همکاران، ۱۳۹۲). سبک دفاعی رشدنیافته بیشترین نقش را در افزایش تعارض‌های زناشویی دارد (پیرساقی و همکاران، ۱۳۹۴) و این تعارض‌ها یکی از عوامل خیانت زناشویی هستند.

نتیجه بعدی این پژوهش این بود که نیرومندی ایگو در رابطه آسیب‌های دوران کودکی با سازمان شخصیت و سبک‌های دفاعی افراد با سابقه خیانت زناشویی اثر غیر مستقیم (میانجی) دارد. هرچه ایگو از سازمان‌یافتگی منسجم‌تری برخوردار باشد از مکانیزم‌های دفاعی پخته‌تری استفاده می‌کند و در نتیجه تحریف واقعیت، کمتر اتفاق می‌افتد (شفق‌دوست و شهامت ده سرخ، ۱۳۹۸؛ برودی و کارسن، ۲۰۱۴). زمانی که ایگوی فرد ضعیف است در مواجهه به فشار، احتمالاً واپس‌روی می‌کند و از دفاع‌های بدوی استفاده می‌کند که مانع از فهم واقعیت می‌شوند. بنابراین واقعیت‌آزمایی مختل شده

و هویت نیز انسجام خود را از دست می‌دهد. نتیجه چنین شرایطی قرار گرفتن فرد در سازمان شخصیت مرزی است. یافته بعدی این بود که ظرفیت ذهنی‌سازی، در رابطه آسیب‌های دوران کودکی با سازمان شخصیت افراد دارای سابقه خیانت زناشویی اثر غیر مستقیم (میانجی) دارد. پژوهش‌های مختلف (وستبروک و برنام، ۲۰۱۷؛ اینسینک و همکاران، ۲۰۱۷؛ تابنر و کارث، ۲۰۱۳؛ فیشر کرن و همکاران، ۲۰۱۰) نشان دادند که ظرفیت ذهنی‌سازی می‌تواند رابطه آسیب‌های دوران کودکی با سازمان شخصیت یا ویژگی‌های شخصیتی را تعدیل کند. کودک در روابط عاطفی که با والدین خود شکل می‌دهد و با توجهی که والدین به احساسات وی می‌کنند تصویری از خود را شکل می‌دهد که به عنوان موجودی مستقل از والدین دارای افکار، احساسات و خواسته‌هایی است. این پدیده در روابطی با دل‌بستگی ایمن و توجه والدین شکل می‌گیرد که بعدها در روابط عاطفی نوجوانی و بزرگسالی تأثیرگذار است (فوناگی، گرگلی و همکاران، ۲۰۱۸). بر اساس این مدل، اگر کودک توسط مراقبین به طور مناسبی به ذهن آورده شود، کودک، نسبت به تجربه به ذهن آورده شدن حساس تر شده و بهتر این فرایند را درک کنند و این امر به نوبه خود کودک را قادر می‌سازد که ذهنی‌ساز بهتری شده و این چرخه ادامه خواهد یافت (فوناگی و تارگت، ۲۰۰۷).

در نهایت تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که ظرفیت ذهنی‌سازی، در رابطه آسیب‌های دوران کودکی با سبک‌های دفاعی افراد دارای سابقه خیانت زناشویی اثر غیر مستقیم (میانجی) ندارد. نتیجه به دست آمده با پیشینه نظری پژوهش منطبق نیست. در شکل‌گیری این نتیجه به نظر می‌رسد ابزار پژوهشی می‌تواند نقش داشته باشد. پرسشنامه سبک‌های دفاعی، سه سطح دفاع (رشد یافته، نوروتیک و رشد نیافته) را مورد ارزیابی قرار می‌دهد؛ و آسیب‌های دوران کودکی حتی اگر ذهنی‌سازی هم شوند احساس‌هایی با خود دارند که ما به ناچار از برخی دفاع‌های رشد یافته و نوروتیک استفاده می‌کنیم. به عبارت دیگر این امکان وجود دارد که ذهنی‌سازی، استفاده از مکانیزم‌های دفاعی ابتدایی (رشد نیافته) را کم یا زیاد کند اما نقش چندانی در استفاده از مکانیزم‌های دفاعی نوروتیک و رشد یافته نداشته باشد. شدت آسیب وارده هم ممکن است در به دست آمدن چنین نتیجه‌ای مؤثر باشد؛ یعنی در برخی موارد شدت آسیب آنقدر زیاد است که هر فردی به شدت

و سرعت وارد حالت‌های پیش‌ذهنی‌سازی می‌شود و در نتیجه در چنین مواردی، ذهنی‌سازی نتواند شدت آسیب را تعدیل کند. محدودیت این پژوهش این بود که پرسشنامه سازمان شخصیت، سطح سازمان روانی افراد را مشخص می‌کرد اما نوع سازمان شخصیت افراد در این پژوهش مشخص نشده بود. در پژوهش‌های آتی بهتر است که سازمان شخصیتی افراد و میزان وقوع خیانت در هر ساختار شخصیتی مورد بررسی قرار گیرد. علاوه بر این بهتر است که این پژوهش در جامعه زنان و مردان به صورت جداگانه انجام شود. پیشنهاد می‌شود با استفاده از غربالگری‌های روانی که در مدارس انجام می‌شود، حمایت‌های روانی برای کودکان آسیب دیده فراهم شود تا زمینه مشکلات روانی در آینده کمتر شود. با توجه به نتایج این پژوهش و نقشی که ابعاد تحلیلی شخصیت در خیانت زناشویی دارد مشاوران پیش از ازدواج نیز، بیش از پیش این ابعاد را مد نظر قرار داده و به برداشت سطحی از شخصیت افراد اکتفا نکنند. علاوه بر این، آموزش فرآیند ذهنی‌سازی به والدین می‌تواند نقش عمده‌ای در شکل‌گیری بهتر ظرفیت ذهنی‌سازی کودکان داشته باشد و از این طریق امکان درک و تفاهم در زندگی زناشویی را بالاتر ببرد.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش: این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول در رشته روانشناسی در دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبایی است. به جهت حفظ رعایت اصول اخلاقی در این پژوهش سعی شد تا جمع‌آوری اطلاعات پس از جلب رضایت شرکت‌کنندگان انجام شود. همچنین به شرکت‌کنندگان درباره رازداری در حفظ اطلاعات شخصی و ارائه نتایج بدون قید نام و مشخصات شناسنامه افراد، اطمینان داده شد.

حامی مالی: این پژوهش در قالب رساله دکتری و بدون حمایت مالی می‌باشد.

نقش هر یک از نویسندگان: نویسنده اول این مقاله به عنوان پژوهشگر اصلی، نویسنده دوم و سوم به عنوان استاد راهنما و نویسنده چهارم نیز به عنوان استاد مشاور در این پژوهش نقش داشتند.

تضاد منافع: نویسندگان همچنین اعلام می‌دارند که در نتایج این پژوهش هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

تشکر و قدردانی: بدین وسیله از اساتید راهنما و مشاوران این پژوهش و شرکت‌کنندگان که در این پژوهش شرکت کردند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

منابع

شفق‌دوست، مریم و شهامت ده سرخ، فاطمه (۱۳۹۸). نقش میانجی روابط موضوعی و کارکردهای ایگو در رابطه بین عملکرد خانواده و سلامت روان دانشجویان. پژوهش در سلامت روان‌شناختی، ۱۳ (۳)، ۴۶-۳۲.

<http://dx.doi.org/10.52547/rph.13.3.31>

صفری موسوی، سید سینا؛ صادقی، مسعود و سپهوندی، محمدعلی (۱۴۰۰). ساختار عاملی و ویژگی‌های روانسنجی پرسشنامه ذهنی سازی: یک ابزار خودگزارشی برای ارزیابی ظرفیت ذهنی سازی. پژوهش‌های علوم شناختی و رفتاری، ۱۰ (۲۱)، ۵۵-۴۴.

<https://doi.org/10.22108/cbs.2021.127401.1492>

فرجاد، مریم؛ محمدی، نوراله؛ رحیمی، چنگیز و هادیان فرد، حبیب (۱۳۹۲). رابطه سازمان شخصیت با مکانیزم‌های دفاعی. مجله روان‌شناسی، ۶۵ (۳)، ۳۲-۱۸.

<https://www.magiran.com/paper/1121834>

نجاری، فیروزه؛ نیکنام، مژگان و دوکانهای فرد، فریده. (۱۴۰۲). مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد و طرحواره درمانی بر بخشش در زنان بعد از خیانت همسر. مجله علوم روانشناختی، ۲۲ (۲۴)، ۸۲۷-۸۴۳.

<https://doi.org/10.52547/JPS.22.124.827>

ارباب، حمزه؛ میرزا حسینی، حسن و منیرپور، نادر (۱۳۹۸). پیش‌بینی عود مصرف مواد بر اساس آسیب‌های دوران کودکی: نقش میانجی بیگانگی روابط موضوعی، سازمان شخصیت مرزی و افسردگی. مجله روان‌شناسی بالینی، ۱۱ (۴)، ۱-۱۲.

<https://doi.org/10.22075/jcp.2020.19478.1806>

الطافی، شهاب (۱۳۸۸). بررسی و مقایسه قدرت من و صفات شخصیتی در افراد وابسته به مصرف مواد و غیر وابسته. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شاهد.

<https://research.shahed.ac.ir/WSR/WebPages/Report/ThesisView.aspx?ThesisID=181>

آل بهبهانی، مرجان و محمدی، نوراله (۱۳۸۶). بررسی ویژگی‌های روانسنجی سیاهه سازمان شخصیت کرنبرگ. مجله روان‌شناسی، ۱۱ (۲)، ۱۸۵-۱۹۷.

<https://www.sid.ir/paper/442914/fa>

بشارت، محمد علی؛ حایری، مهسا و مقدم‌زاده، علی (۱۳۹۶). نقش تکانشوری و استحکام من در پیش‌بینی نتایج دارویی، انگیزشی و ترکیبی (دارویی - انگیزشی) اختلال سوء مصرف مواد. روان‌شناسی معاصر، ۱۱ (۲)، ۳-۲۲.

https://bjcp.ir/browse.php?a_id=1081&sid=1&slc_lang=fa

بشارت، محمد علی؛ شریفی، ماندانا و ایروانی، محمود (۱۳۸۶). بررسی رابطه سبک‌های دلبستگی و مکانیزم‌های دفاعی. مجله روان‌شناسی، ۵ (۳)، ۲۷۷-۲۸۹.

<https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage>

بلکمن، جروم (۱۳۹۶). صد و یک مکانیزم دفاع روانی (ترجمه غلامرضا جوادزاده). تهران: ارجمند (تاریخ انتشار به زبان اصلی، ۲۰۰۴).

<https://www.arjmandpub.com/book>

پیرساقی، فهیمه؛ نظری، محمد؛ نعیمی، قادر و شفائی، محمد (۱۳۹۴). تعارض‌های زناشویی؛ سبک‌های دفاعی و طرحواره‌های هیجانی. روان‌پرستاری، ۳ (۱)، ۵۹-۶۹.

<http://ijpn.ir/article-1-511-fa.html>

راهب، غنچه؛ اقلیما، مصطفی؛ عباسی کمرودی، مه‌ری و کفشگر، مجتبی (۱۳۸۸). تاثیر روانی- اجتماعی کودک آزاری و نقش پلیس در پیشگیری از بروز آن. انتظام اجتماعی، ۱۱ (۲)، ۷۷-۱۰۲.

<https://ensani.ir/fa/article>

شریفی ساعی، محمد حسین و آزاد ارمکی، تقی (۱۴۰۰). عوامل شکل‌گیری خیانت زناشویی در ایران؛ مطالعه فراترکیب. بررسی مسائل اجتماعی ایران، ۱۲ (۲)، ۳۳-۷۴.

<https://doi.org/10.22059/ijsp.2022.87903>

References

- Abzug, R. (2016). Extramarital affairs as occupational hazard: A structural, ethical (cultural) model of opportunity. *Sexualities*, 19(1-2), 25-45. <https://doi.org/10.1177/1363460715583586>
- Al-Behabani, Marjan, & Mohammadi, Noorallah (2007). A Study of the Psychometric Properties of the Kernberg Personality Organization Inventory. *Journal of Psychology*, 11(2), 185-197. (Persian) <https://www.sid.ir/paper/442914/fa>
- Aloba, O., Opakunle, T., & Ogunrinu, O. (2020). Childhood Trauma Questionnaire-Short Form (CTQ-SF): Dimensionality, validity, reliability and gender invariance among Nigerian adolescents. *Child Abuse & Neglect*, 101, 104357. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2020.104357>
- Altafi, Shahab (2009). *A Study and Comparison of Ego Strength and Personality Traits in Substance-Dependent and Non-Dependent Individuals*. Master's Thesis, Shahed University. (Persian) <https://research.shahed.ac.ir/WSR/WebPages/Report/ThesisView.aspx?ThesisID=181>
- Andreo-Jover, J., Ramos, J. C., Bobes, J., Bravo-Ortiz, M., Cebria, A. I., Crespo-Facorro, B., ... & Carrasco, J. L. (2024). The mediating role of reflective functioning in the association between childhood trauma and suicide attempt. *Journal of psychiatric research*, 171, 30-37. <https://doi.org/10.1016/j.jpsychires.2024.01.005>
- Andrews, G., Singh, M., & Bond, M. (1993). The defense style questionnaire. *Journal of Nervous and mental Disease*. <https://doi.org/10.1097/00005053-199304000-00006>
- Arbab, H., Mirzahasini, H., & Monirpoor, N. (2020). Predicting the substance use relapse according to childhood trauma: mediating role of object relations alienation, borderline personality organization & depression. *Journal of Clinical Psychology*, 11(4), 1-12. (Persian) <https://doi.org/10.22075/jcp.2020.19478.1806>
- Basharat, M. A., Sharifi, Mandann., & Irvani, Mahmood (2007). A Study of the Relationship Between Attachment Styles and Defense Mechanisms. *Journal of Psychology*, 5(3), 277-289. (Persian) <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage>
- Bernstein, D. P., Stein, J. A., Newcomb, M. D., Walker, E., Pogge, D., Ahluvalia, T., ... & Zule, W. (2003). Development and validation of a brief screening version of the Childhood Trauma Questionnaire. *Child abuse & neglect*, 27(2), 169-190. [https://doi.org/10.1016/S0145-2134\(02\)00541-0](https://doi.org/10.1016/S0145-2134(02)00541-0)
- Besharat, M. A., Hayeri, M., & Moghadam Zadeh, A. (2016). Predicting the role of impulsiveness and ego strength in outcome of medicinal, motivational and combined (medicinal-motivational) treatment of substance use disorder. *Contemporary Psychology, Biannual Journal of the Iranian Psychological Association*, 11(2), 3-22. (Persian) https://bjcp.ir/browse.php?a_id=1081
- Blackman, Jerome (2017). *One Hundred and One Defenses: A Comprehensive Guide to the Theory and Practice of Defense Mechanisms* (Translated by Gholamreza Javazadeh). Tehran: Arjmand (Original publication date, 2004). (Persian) <https://www.arjmandpub.com/book>
- Brody, S., & Carson, C. M. (2012). Brief report: self-harm is associated with immature defense mechanisms but not substance use in a nonclinical Scottish adolescent sample. *Journal of adolescence*, 35(3), 765-767. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2011.09.001>
- Clarkin, J. F., & Kernberg, O. F. (2015). *Transference-focused psychotherapy for borderline personality disorder: A clinical guide*. American Psychiatric Pub. <https://doi.org/10.1176/appi.books.9781615371006>
- Dimitrijević, A., Hanak, N., Altaras Dimitrijević, A., & Jolić Marjanović, Z. (2018). The Mentalization Scale (MentS): A self-report measure for the assessment of

- mentalizing capacity. *Journal of personality assessment*, 100(3), 268-280. <https://doi.org/10.1080/00223891.2017.1310730>
- Ensink, K., Bégin, M., Normandin, L., Godbout, N., & Fonagy, P. (2017). Mentalization and dissociation in the context of trauma: Implications for child psychopathology. *Journal of Trauma & Dissociation*, 18(1), 11-30. <https://doi.org/10.1080/15299732.2016.1172536>
- Farjad, M., Mohammadi, N., Rahimi, C., & Hadianfard, H. (2013). The relationship between personality organization and defense mechanisms. *Journal of psychology*. 65(3), 18-32. (Persian) <https://www.magiran.com/paper/1121834>
- Fischer-Kern, M., Buchheim, A., Hörz, S., Schuster, P., Doering, S., Kapusta, N. D., ... & Fonagy, P. (2010). The relationship between personality organization, reflective functioning, and psychiatric classification in borderline personality disorder. *Psychoanalytic Psychology*, 27(4), 395. <https://doi.org/10.1037/a0020862>
- Fonagy, P. (1991). Thinking about thinking: Some clinical and theoretical considerations in the treatment of a borderline patient. *International journal of psychoanalysis*, 72, 639-656. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/1797718/>
- Fonagy, P., & Target, M. (2007). The rooting of the mind in the body: New links between attachment theory and psychoanalytic thought. *Journal of the American Psychoanalytic Association*, 55(2), 411-456. <https://doi.org/10.1177/0003065107055002050>
- Fonagy, P., Gergely, G., Jurist, E. L., & Target, M. (2018). *Affect regulation, mentalization, and the development of the self*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780429471643>
- Fuchshuber, J., Hiebler-Ragger, M., Kresse, A., Kapfhammer, H. P., & Unterrainer, H. F. (2019). The influence of attachment styles and personality organization on emotional functioning after childhood trauma. *Frontiers in psychiatry*, 10, 643. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2019.00643>
- Kernberg, O. (1984). *Severe Personality Disorders Psychotherapeutic Strategies*. Yale University Press. <https://yalebooks.yale.edu/book/9780300053494/severe-personality-disorders/>
- Kuo, J. R., Khoury, J. E., Metcalfe, R., Fitzpatrick, S., & Goodwill, A. (2015). An examination of the relationship between childhood emotional abuse and borderline personality disorder features: The role of difficulties with emotion regulation. *Child abuse & neglect*, 39, 147-155. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2014.08.008>
- Lenzenweger, M. F., Clarkin, J. F., Kernberg, O. F., & Foelsch, P. A. (2001). The Inventory of Personality Organization: psychometric properties, factorial composition, and criterion relations with affect, aggressive dyscontrol, psychosis proneness, and self-domains in a nonclinical sample. *Psychological assessment*, 13(4), 577. <https://doi.org/10.1037/1040-3590.13.4.577>
- Malone, J. C., Cohen, S., Liu, S. R., Vaillant, G. E., & Waldinger, R. J. (2013). Adaptive midlife defense mechanisms and late-life health. *Personality and individual differences*, 55(2), 85-89. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2013.01.025>
- Markstrom, C. A., Sabino, V. M., Turner, B. J., & Berman, R. C. (1997). The psychosocial inventory of ego strengths: Development and validation of a new Eriksonian measure. *Journal of youth and adolescence*, 26(6), 705-732. <https://doi.org/10.1023/A:1022348709532>
- Najari F, Niknam M, Dokaneifard F. (2023). Comparison of the efficacy of acceptance and commitment based therapy (ACT) and schema therapy on forgiveness in women after infidelity. *Journal of Psychological Science*. 22(124), 827-843. (Persian) . <https://doi.org/10.52547/JPS.22.124.827>
- Nickel, R., & Egle, U. T. (2006). Psychological defense styles, childhood adversities and psychopathology in adulthood. *Child abuse & neglect*, 30(2), 157-170. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2005.08.016>

- Pirsaghi, F., Nazari, A. M., Naiemi, G., & Shafaie, M. (2015). Marital Conflicts: The Role Of Defense Styles And Emotional Schemas. *Iranian journal of psychiatric nursing*, 3(1), 59-69. (Persian) <http://ijpn.ir/article-1-511-fa.html>
- Prout, T. A., Gottdiener, W. H., Camargo, A., & Murphy, S. (2018). The relationship between defense mechanisms and religious coping using a new two-factor solution for the Defense Style Questionnaire-40. *Bulletin of the Menninger Clinic*, 82(3), 224-252. <https://doi.org/10.1521/bumc.2018.82.3.224>
- Raheb, Gh., Eqlima, M., Abbasi Kamroodi, M., & Kafashgar, M. (2009). The Psychosocial Impact of Child Abuse and the Role of Police in Its Prevention. *Social Order*, 1(2), 77-102. (Persian) <https://ensani.ir/fa/article>
- Safari Mousavi, S. S., Sadeghi, M., & Sepahvandi, M. A. (2020). The Factor Structure and Psychometric Properties of Mentalization Questionnaire: A Self-Report Measure for the Assessment of Mentalizing Capacity. *Research in Cognitive and Behavioral Sciences*, 10(1), 123-134. (Persian) <https://doi.org/10.22108/cbs.2021.127401.1492>
- Scheeren, P., Apellániz, I. D. A. M. D., & Wagner, A. (2018). Marital infidelity: The experience of men and women. *Trends in Psychology*, 26, 355-369. <https://doi.org/10.9788/TP2018.1-14Pt>
- Schulze, L. N., Van der Auwera, S., Janowitz, D., Hertel, J., Wittfeld, K., Walk, R., ... & Grabe, H. J. (2019). The impact of childhood trauma and depressive symptoms on body mass index. *Global Psychiatry*, 2(1), 97-105. <https://doi.org/10.52095/gpa.2020.1345>
- Shafaghdoost M, Shahamat Dehsorkh F. (2019) .Role of the Object Relations and the Ego Function in Relation between Family Function and Mental Health. *Journal of Research in Psychological Health*, 13(3), 31-46. (Persian) <http://dx.doi.org/10.52547/rph.13.3.31>
- Sharifi Saei, M. H., & Azad Armaki, T. (2022). The Factors of Marital Infidelity in Iran; A Qualitative Meta-Synthesis. *Journal of Social Problems of Iran*, 12(2), 33-74. (Persian) <https://doi.org/10.22059/ijsp.2022.87903>
- Skodol, A. E., Gunderson, J. G., Pfohl, B., Widiger, T. A., Livesley, W. J., & Siever, L. J. (2002). The borderline diagnosis I: psychopathology, comorbidity, and personality structure. *Biological psychiatry*, 51(12), 936-950. [https://doi.org/10.1016/S0006-3223\(02\)01324-0](https://doi.org/10.1016/S0006-3223(02)01324-0)
- Sobański, J. A., Klasa, K., Müldner-Nieckowski, Ł., Dembińska, E., Smiatek-Mazgaj, B., & Rodziński, P. (2018). Changes in ego strength in patients with neurotic and personality disorders treated with a short-term comprehensive psychodynamic psychotherapy. *Psychiatr Pol*, 52(1), 115-27. <https://doi.org/10.12740/PP/OnlineFirst/40020>
- Taubner, S., & Curth, C. (2013). Mentalization mediates the relation between early traumatic experiences and aggressive behavior in adolescence. *Psihologija*, 46(2), 177-192. <https://doi.org/10.2298/PSI1302177T>
- Walter H, Mohnke S. (2015) *Mentalizing and Psychopathology in Schizophrenia, Depression, and Social Anxiety*. In: jBrain Mapping. München: Elsevier; 2015: 183-9. <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-397025-1.00176-7>
- Westbrook, J., & Berenbaum, H. (2017). Emotional awareness moderates the relationship between childhood abuse and borderline personality disorder symptom factors. *Journal of clinical psychology*, 73(7), 910-921. <https://doi.org/10.1002/jclp.22389>
- Yalch, M. M., & Levendosky, A. A. (2014). Betrayal trauma and dimensions of borderline personality organization. *Journal of Trauma & Dissociation*, 15(3), 271-284. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/15299732.2013.837135>
- Yalch, M. M., & Levendosky, A. A. (2019). Influence of betrayal trauma on borderline personality disorder traits. *Journal of Trauma & Dissociation*, 20(4), 392-401.

[https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/15299732.2019.](https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/15299732.2019.157)

[157](#)